

MŪSŲ LIETUVA

NR. 19 (1604) – SEMANÁRIO – 1979 M. GEGUŽĖ – MAIO 17 D. – 5,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Palikimai

Kiekvienam žmogui ateina saulėlydžio dienos, o su jomis ir palikimo rūpesčiai. Normaliose gyvenimo sąlygose tai jokia problema, nes ir medžiaginiai, ir dvasiniai palikimai tvarkomi teisės normomis ir patenka į rankas, užtikrinančias tęstinumą. Kitaip yra su išeivija, neturinčia normalių ryšių su savo kilmės kraštu. Jai ir medžiaginiai, ir dvasiniai-kultūriniai palikimai sudaro nemažą rūpestį, nes normalus kelias yra užblokuotas. Kiekvienas išeivis, nepraradęs ištikimybės savo kraštui, savo artimiesiems, nori palikti medžiagines ir kultūrinės santaupas saviešiams. Deja, okupacinė Lietuvos valdžia dalykus taip yra patvarkiusi, kad tik maža dalis pasiekia užrašyto palikimo gavėjus; dideli nuošimčiai tenka sovietiniams advokatams S. Amerikoje ir dar didesni — sovietinei valdžiai, kuri faktiškai tampa beveik palikimo gavėja. Panašiai yra su kultūrinėmis vertybėmis — jų dalis gali patekti į valstybines institucijas, bet ne į privačias rankas. Jei būtų laivas kelias palikimams į Lietuvą, niekam nebūtų rūpesčio, nekiltų problema, kaip nekildavo nepriklausomos Lietuvos laikais. Tuo būdu sovietinė okupacija paliečia ne tik Lietuvos gyventojus, bet ir išeiviją, kuri nėra linkusi remti Maskvą savo palikimais bei įnašais.

KIEK TAI liečia medžiaginius palikimus, mūsų organizacijų viršūnės, talkinamos savų teisininkų, turėtų daryti žygių gyvenamųjų kraštų valdžiose, jas informuoti apie esamą nenormalią būklę ir jieškoti teisingų sprendimų. Kiekvieno krašto net valstijos ar provincijos, įstatymai, tvarkantys palikimus, yra skirtingi, dėlto bendrinių organizacijų uždavinys būtų ši klausimą spręsti vietos įstatymų ir jų vykdytojų rėmuose. Sovietai šioje srityje rodo didelį agresyvumą. Pvz. Kanadoje jie turi specialią centrinę įstaigą Otavoje. Joje dirba nemažai samdytų kanadiečių teisininkų, kurie veikia sovietų naudai, kimba prie kiekvieno išeivio testamentą, jei tik tai gali. Jau yra buvę atvejų, kur Kanados teisėjai yra pasisakę sovietų naudai. Dėlto mūsų visuomenė turėtų būti geriau informuota apie testamentų sudarymą, kad išeivių santaupos nebūtų paglemžtos sovietinių institucijų, pasinaudojant teisinėmis plonybėmis.

MEDŽIAGINIAI palikimai yra tik viena klausimo pusė. Nemažesnį rūpestį išeivijai sudaro dvasiniai-kultūriniai palikimai — rankraščiai, retos knygos, brangūs paveikslai, skulptūros, dokumentai... Normaliose sąlygose visa tai keliautų į savo kilmės krašto muzėjus, archyvus, privačių rinkėjų rankas, giminių namus ir t.t. Dabar tai neįmanoma, išskyrus tam tikrus atvejus. Pvz. istorinės reikšmės dokumentai. Kas gali laiduoti, kad jie, patekę į sovietines rankas, nebus sunaikinti? Taip pat niekas negali laiduoti saugaus likimo ir kitų kultūrinių vertybių, patekusių į sovietines rankas. Ypač tai pasakytina apie religinio ir tautinio pobūdžio kultūrinės vertybes. Dėlto, kol nėra saugaus kelio į Lietuvą, reikėtų kultūrinės vertybes telkti išeivijoje į kiek galint saugesnes vietas. Pati nesaugiausia vieta yra privačių namų rūšiai. Privatūs namai eina paprastai iš vienujų rankų į kitas, ir saugomasis palikimas gali atsидurti šiukšlynuose. Neturint tinkamų savų muzėjų bei archyvų, saugiausia vieta yra gyvenamojo krašto archyvai bei muzėjai.

ROMAS KALANTA

1972 m. gegužės 14 d. paaukojo gyvybę už Lietuvos laisvę.

Popiežiaus linkėjimai lietuviams

Velykų šventės šiemet Romoje sutraukė nepaprastai gausias minias maldininkų iš viso pasaulio kraštų. Daugiau kaip 400.000 tikinčiųjų dalyvavo popiežiaus Jono Pauliaus II aukojamose Prisikėlimo Mišiose Šv. Petro aikštėje. Mišioms pasibaigus, Šv. Tėvas nuėjo į Šv. Petro bazilikos centrinį balkoną ir iš čia tarė velykinį žodį pasauliui ir 32-jomis kalbomis pasveikino įvairias pasaulio tautas Velykų švenčių proga. Kreipdamasis į lietuvius, jis tarė lietuviškai: "BROLIAMS LIETUVIAMS LINKIU VELYKŲ VILTIES KRISTUJE". Po velykinių sveikinimų popiežius Jonas Paulius II visiems suteikė specialų apaštalinį palaiminimą "urbi et orbi" — Romos miestui ir pasauliui. Šį palaiminimą gavo ir viso pasaulio tikintieji, kurie klausėsi popiežiaus balso televizijos ar radijo bangomis. Taip šv. Tėvas baigė D. Savaitės bei Velykų liturgines apeigas ir porai dienų išvyko poilsio į vasaros rezidenciją Castelgandolfe.

Trečiadienį po velykų popiežius vėl sugrįžo į Vatikaną ir čia pirmoje povelykinėje audiencijoje priėmė per 70.000 pasaulio maldininkų. Jų neįstengė sutalpinti neu naujoji didžiulė audiencijų salė, nei šv. Petro bazilika. Todėl ši audiencija įvyko šv. Petro aikštėje. Šv. Tėvas atvyko specialiaje automobilyje, kuris įgalino jį asmeniškai pasveikinti daugelį dalyvių. Pasiekęs tribūną, popiežius kalbėjo tikintiesiems apie Prisikėlimą ir Velykų paslaptį bei naujojo gyvenimo džiaugsmą. "Bet mes negalime pamiršti ir skausmo bei liūdesio, kuris kaip tik šiomis dienomis vėl apgaubė įvairias tautas, pareikaludamas daugybės žmonių gyvybės aukų, kančių, nepriteklių ir didžiausio vargo. Tai baisus žemės drebėjimas, kuris Velykų rytą ištiko daugybę Jugoslavijos ir Albanijos gyvenamųjų vietovių. Taip pat ir kitur pasaulyje didėja politinė bei socialinė įtampa ir ginkluoti susirėmimai Rodezijoje, Ugandoje, Nikaragvoje. Skaudūs baudžiamieji žygiai vyksta ir kitose pasaulio šalyse..." Šie popiežiaus žodžiai tikriausiai liečia skaudžius įvykius Irane, Pakistane ir Artimuosiuose Rytuose.

Baigdamas kalbą, popiežius pabrėžė: "Norėčiau, kad mūsų maldos, kuriomis kreipiamės į Viešpatį, per dangaus Karalienės Marijos užtarimą suteiktų mirusiems amžiną ramybę, paguodą sužeistiesiems ir likusiems be pastogės, padėtų gyventojams kuriems grėšia užpuolimai ir persekiojimai; kad su belaisviais bei nugalėtais būtų elgiamasi žmoniškai ir visur įsiviešpatautų taika bei atleidimas".

Kaip jau įprasta, ir pirmoje povelykinėje audiencijoje dalyvavo nemaža maldininkų grupė iš Lenkijos. Visų dėmesį atkreipė Dancigo katedros berniukų choras "Pueri cantores olivenses", kurie pasitiko popiežiumi, giedodami lenkų giesmę "Gaude Mater Polonia". Be to, audiencijoje dalyvavo nemaža Italijos kunigų grupė iš Neapolio, kuri, kardinolo Ursi vadovaujama, rengiasi vykti į Čenstaką.

MONS. KL. RAZMINAS

BALTARUSIJOS Lietuvos pogrindžio leidinys:

LIETUVIŲ "APIE LIETUVIŲ PADĖTĮ BALTARUSIJOS RESPUBLIKOJE" ANTRAS SĄSIUVINYS ANTRAS LEIDIMAS

NAIKINIMAS

(tesinys iš praeito numerio)

Antras sąsiuvinys
Antras leidimas

Vilnius 1978

LIETUVIAI BALTARUSIJOS TSR-e

Kai kas stebisi, kad gudų kalba praityje plito ir tebeplinta lietuvių kalbos saskaiton: **lietuviškai kalbančių plotai siaurėja, o gudiškai kalbančių – plečiasi.** Tuo metu, kai lietuvių kalba tapo mokslui tiek pat brangi, kiek ir senosios jau išmirę sanskrito, lotynų ir senoji graikų kalbos, kai ja domisi žymiausi pasaulio mokslininkai – kalbininkai, kai ji dėstoma pagrindiniuose pasaulio universitetuose (Eruropos, Amerikos, Australijos), – ji priversta užleisti savo vietą mažai kam pasaulyje žinomai gudų kalbai.

Kodėl išplito ir tebeplinta gudų kalba TSR-e? Yra ir kitų priežasčių, bet pagrindinė bus ta, kad jau greit bus 200 metų (nuo 1795), kai LTSR teritorija yra Rusijos valdoma, išskyrus trumpą 1920-1939 m. laikotarpį, kai BTSR-e dalyje viešpatavo Lenkija. Rusai, nepajėgdami greitai šio krašto surusinti, **atiduoda pirmenybę gudų kalbai prieš lenkų ir lietuvių kalbas.** Mat gudų kalba yra labai artima rusų kalbai, ir lengva nuo pirmosios pereiti prie antrosios. Kita vertus, **gudų tauta yra mažai sąmoninga,** todėl gudiškąjį elementą lengviau paversti rusais, negu lenkus ar lietuvius. Nepajėgdamas iš karto lietuviškai ir lenkiškai kalbantiems primesti rusų kalbą, **rusiškasis nacionalizmas proteguoja gudų kalbą.** Ir dabar gudų kalbai sąlygos plisti palankios: turi gudiškas pradinės ir aštuonmetes mokyklas, turi gudišką spaudą; lietuvių tėvų vaikai, net ir tie, kurie iki 7 metų amžiaus tik lietuviškai kalbėjo, yra priversti lankyti gudiškas mokyklas. Pradinės ir aštuonmetės mokyklos gudiškos, o aukštesnės – rusiškos, aukštosios mokyklos taip pat rusiškos. **Taip palengva gyventojai pereina nuo gudų prie rusų kalbos.**

Gal kai kam kyla klausimas, kad lietuvių nutautėjimo procesas Baltarusijos TSR-e vyksta dėl jų tautinio sąmoningumo stokos. Žinoma, sąmoningumo kai kuriose lietuvių apgyventose vietovėse maža, arba jo visai nėra. Bet jei imsimė lietuvių tautinį sąmoningumą Lietuvoje ir Baltarusijos TSR-e, tai, bendrai imant, pastarųjų sąmoningumas didesnis. Pas Baltarusijos TSR lietuvių tautinis klausimas savaime iškyla, ypač tada, kai jis ant savo nugaros pajunta okupanto rimba. Vėliau bus aprašytas įvykis su kolūkio pirmininke Žilinskaja, kurie piliecius už kalbėjimą lietuviškai baudė piniginėmis bandomis.

Tautinį sąmoningumą liudija iki šiol išlikusios Gervėčių ir kitos lietuviškos salos. Čia būna ir taip, kad mišri tautiniu atžvilgiu šeima sulietuvėja, ir tokios šeimos vaikai būnami lietuviai. Pora pavyzdžių.

Piliētis P. iš Apso apylinkės pasakoja. Vedžiau žmoną gudę ir prieš vedybą jai pasakiau: nori tekėti už manęs – išmoksi lietuviškai. Ir tikrai jo žmona išmoko lietuviškai, ir abu tarp savęs kalba lietuviškai. O Gervėčiuose būna taip: atitekėjo gudė į lietuvišką kaimą, su ja gyventojai gudiškai nekalba (nors dažnas jų gudų kalbą moka). Sako: jei pas mus atėjai, išmok lietuviškai. Ir išmoka.

Būna ir nemalonių reiškiinių: mišri šeima, ypač iš inteligentų, savitarpio kalbą pasirenka "internacionalinę" (rusų) kalbą, nes, pvz., vyras lietuvis, gudiškai nemoka, o žmona gudė nenori mokytis lietuvių kalbos.

Nutautėjimo procesą spartina visa rusiška aplinka. **Pareigūnai (kolūkių pirmininkai, partijos ir administracijos atstovai) dažniausia ne vietiniai.** Su jais turint reikalų, reikia mokėti rusiškai. Lietuvių jie nemėgsta. Dažnai iš čionykščių lietuvių išgirsi skunda: "Jie pareigūnai, mūsų nekenčia". Nekenčia ne tik lietuvių, bet ir viso to, kas lietuviška, kas šiam kraštui sava ir lietuviams brangu. Ne tik nekenčia, bet ir, progai pasitaikius, naikina lietuvių kultūros paminklus. **Ypač pasižymėjęs lietuviškos kultūros naikintojas yra buvęs kolūkio pirmininkas Jonas Rulis.** 1963 m. jis atliko du didelius "žygdarbius": Varenavo rajono Dubinių kaime **sunaikino Vytauto Didžiojo paminklą,** statytą 1930 m., ir suorganizavo Pelesos bažnyčios bokštų nugriovimą. Atlikęs tokias niekšybes, Rulis ne tik nebuvo nubaustas, bet dar gavo paauskstinimą: iš kolūkio pirmininko pareigū jis buvo perkeltas į Piliakalnio (dabar pavadintą (Gorodiščo) kaimą gyvulininkystės komplekso direktorium.

Dar vienas labai svarbus veiksnys, kuris prisideda prie lietuvių moralinio smukimo ir nutautinimo, tai religijos persekiojimas ir bažnyčių likvidavimas. Lietuvių gyvenamose vietovėse dauguma bažnyčių po II pasaulinio karo buvo uždarytos (Apsė, Vydžiuose, Pelesoje, Varenave, Lazdūnuose). Veikiančiose Rodūnės ir Gervėčių bažnyčiose tik pastarojoje būna lietuviškos pamaldos.

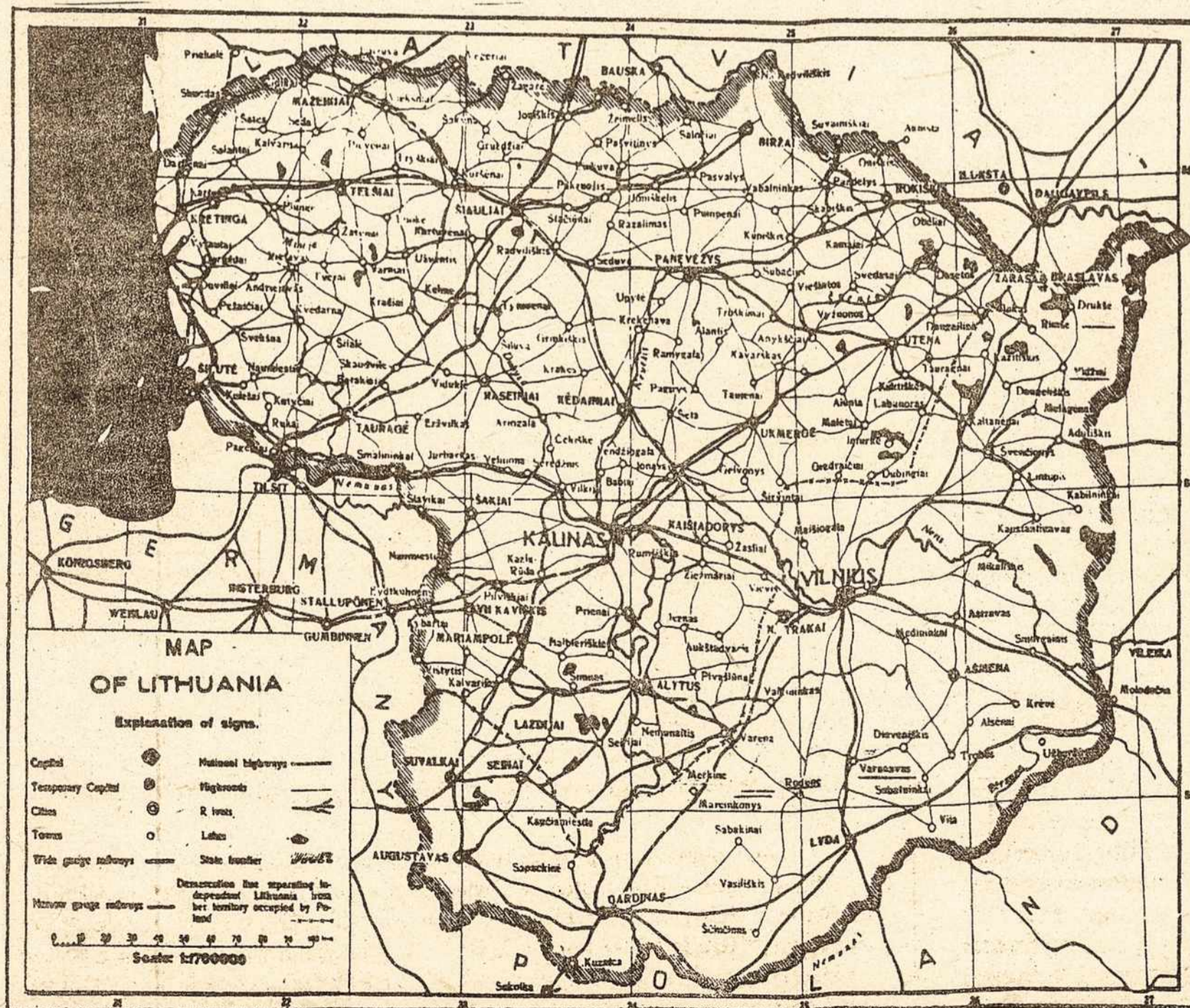
Rodūnės klebonas Steinas iš seno žinomas savo nepakantumumu lietuviams (tarp kitko kilęs iš Pivašiūnų, Alytaus rajono, gerai kalba lietuviškai). Prieš trejus metus Rodūnės apylinkės lietuviai kreipėsi į jį, prašydami lietuviškų pamaldų. Jis atsakė, jog duosiąs tokias pamaldas, kai Rodūnė bus prijungta prie Lietuvos TSR. Kitu atveju ekskursantų iš Lietuvos paklaustas, kodėl Rodūnėje nėra lietuviškų pamaldų, atsakė: "Čia visi moka lenkiškai". Tai netiesa: lenkiškai moka vienas kitas senesnės kartos lietuvis, o jaunimas lenkų kalbos visai nemoka (Baltarusijoje lenkiškų mokyklų nėra).

Kai žmonės sekmadienį neina į bažnyčią, tai susiranda kitų pramogų. Ypač išplitęs Baltarusijos TSR-e girtuokliavimas.

Paskutiniu metu sustiprintas lietuvių persekiojimas Baltarusijoje rodo, kad užsimota ją galutinai sunaikinti ir ten esančius lietuvius paversti rusais. Bet, žinoma, oficialiai negalima apie tai kalbėti. Juk Tarybų Sąjunga kovoja už nacionalinį tautų išsilaisvinimą ir savo konstitucijoje garantuoja visoms savo valstybės tautoms lygybę ir teisę mokytis gimtąją kalbą, todėl visos lietuvių persekiojimas turi būti užmaskuotas, vykti slapta, nežinant pasauliui. Todėl oficialiai jokio Baltarusijos lietuvių klausimo nėra ir negali būti.

SVOGŪNAS. (Nukelta i 6 pusl.)

išsigydyti, o kitoms ligoms bent su stabdys jų vystymąsi. Svogūnas ta yra mūsų "namų vaistinės" universalus vaistas. Niekur nesigalėkime prie maisto pridėti pakankamai svogūnų, česnakų, salierų, petražolių ir citrinos. Šios visos daržovės yra stiprios gydomo atžvilgiu. Jas naudojant galėsime išsigydyti daugelį ligų, bet dar svarbiau apsisaugoti ateityje nuo daugelio ligų. Kitas patarimas moterims. Sutarčiuoti mažą svogūną ir trinti veidą kol nudžius. Svogūnas atgyvina ir dezinfektuoja veido odą, be to smulkina raukšles. Kiekvienas iš mūsų džiaugiamės geros sveikatos stoviu ir liūdime jos netekę. Kiekvienas iš mūsų ligoninė ir vaistų kvapas veikia blogai. Dar tik peržengus ligoninės duris, jau pas visus nenoromis pakyla kraujo spaudimas, suerzindamas mūsų nervų sistemą. Kodėl? Nagi todėl, kad daugelis iš mūsų, nukeliavę į ligoninę, jau nebegrįžtame į namus, bet iškeliaujame amžinai. Tai kodėl mums nepasekti gerų specialistų – natūristų gydytojų gerais patarimais, kurie gali mums sumažinti ar visai pašalinti daugelį mūsų negalavimų. Jų patarimai yra pagrįsti tūkstančių ir tūkstančių žmonių ligų įrodytais rezultatais. Tat patartina yra parodyti stiprią valią ir pačiam dar be jokios ligoninės baimės savo namuose nugalėti ar palengvinti ligą. Viskas taip lengvai įtikina, bet tik turime pasinaudoti gerų patarimų patarimais. Jiems būsime amžinai dėkingi už jų rūpinimąsi mumis. Beveik kiekvienas turime pažįstamą savo gydytoją, į kurį kreipiamės nelaimės atveju. Todėl galite pasiklausti jų nuomonės apie didesnio svogūno kiekio naudojimą.

MŪSŲ KALBA

LĖŠOS PABALTIJO TAUTŲ KULTŪRAI

Pernai Kento valst. universiteto etninių programų skyrius, vadovaujamas dr. John F. Cadzow, gavo iš Rockefellerio fondo \$35,000 pinigine paramą, kuri buvo panaudota koordinatoriaus, trijų studentų ir skyriaus sekretorės algom. Šio skyriaus tikslas yra, kaip žinoma, rinkti ir registruoti įvairią medžiagą, liečiančią baltus. Rockefellerio fondas, patikrinęs Baltijos programų progresą ir jį teigiamai įvertinęs, pinigine paramą, \$21,400, vėl pratęsė. Ši parama įgalins skyrių išlaikyti skyriaus koordinatorę Audronę Tamošiūnaitę ir sekretorę. Be to, tie pinigai užtikrins tolimesnę Lietuviško archyvo veiklą ir augimą.

Lietuviškas archyvas veikia jau aštuoni metai, rinkdamas lietuviškas knygas, periodinius leidinius ir kitokią Lietuvą liečiančią medžiagą. Jo augimas ir toliau pirklausys nuo tų lietuvių, kurie dosniai parems Kento universiteto pastangas.

Per paskutinius metus šis archyvas labai išaugo. Dabar jame yra daugiau kaip 10,000 eksponatų. Archyvas sudaro neatskiriama universiteto bibliotekos dalį. Juo gali pasinaudoti mokslininkai, studentai ir asmenys, kurie domisi lituanistika. Šiuo metu jame yra daugiau kaip 500 įvairių periodinių leidinių, išleistų 19 šimtmečiu ir nepriklausomaj Lietuvoj. Taip pat jame randami ir periodiniai leidiniai, išleisti Jungtinėse Amerikos

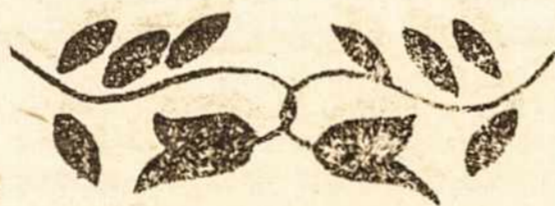
Valstybėse, pradėdant 1920 m.

Knygų ir periodinių leidinių skaičiui augant, padidėjo jų duplikavimas. Baltų kultūrinis komitetas, įsteigtas liepos mėn. Toronte, AABS suvažiavime, pradėjo kopijų pasikeitimą, kuris bus vykdomas tarp akademinų institucijų. Pasikeitimo centru komitetas pasirinko Kento valst. universitetą. Universitetas bus kartu ir latvių bibliotekų duplikatų kopijų pasikeitimo centru.

Lietuviško archyvo, kaip anksčiau minėta, augimas yra pasigėrėtinas. Atskirų asmenų, organizacijų ir institucijų įnašas yra labai didelis. Iš tisi privatiniai knygynai žinomų žmonių, kaip Albinas S. Trečiokas, prel. Pranciškus Juras, Petrusėvičius, Lišauskas, kun. J. Angelaitis, ir a.a. dr. Domo Jasaičio biblioteka labai praturtino archyvą. Clevelando lietuvių tremtinių organizacijos knygos ir Lietuvių ekonominio centro leidiniai bei kartoteka taip pat yra šiame archyve.

Reikia pabrėžti, kad Lietuviško archyvo ateitis yra užtikrinta. Lietuviškos medžiagos rinkimas bus tęsiamas ir toliau. Tikim, kad lietuviai rems mūsų pastangas savo aukom.

D.K.

V. Gytis

AK, ATPLAUKS

Ak, atplauks, atplauks laivužis
Iš toliųjų okeanu,
Iš šalies, kur pas bakūžę
Linksmi ošia gluosnis senas.

Iš šalies sapnu auksiniu,
Svajonėliu kūdikystės...
Kur spausdama prie krūtinės
Motinėle mane vystė.

Iš šalies, kur nusodintos
Pakelės šimtais kryželiu...
Kur dainom gražiai supinta
Broliau laimė ir vargelis.

Ak, kaip ilgu tos bakūžės,
Žalio kryžiaus, gluosnio seno...
Ei, atplauk, atplauk, laivuži,
Vežk mane per okeaną...

Plauki, žydras debesėli,
I gimtine, per jūras,
Palauk, žydras klajūnėli,
Kol vėjas ištempis bures,

Veda Alfonsas D. Petraitis

SVGŪNAS — SVEIKATOS

SALTINIS

A. VAISIŪNIENĖ

Kas galėtų pagalvoti, kad svogūnas tokia pigi ir kukli daržovė, kurią visi pažįstame ir naudojame po truputį beveik prie kiekvienų pietų ir vakarienės, turi tokią stiprią gydymo galią. Svogūnu galima išsigydyti apie 100 įvairių ligų. Žinoma, gal ne vienas pagalvos ir pasakys, kad jis mėgsta svogūnus ir valgo, bet sunaudojus toki mažą kiekį, nuo jokios ligos nepagyti. Natūristai savo knygose nurodo, jei nori išsigydyti svogūnais, tai turi mažiausiai suvalgyti svogūnų iki 1 kg. į dieną. Jums gal atrodo, kad tokį didelį kiekį svogūnų neįmanoma kas dieną sunaudoti, bet iš tikrųjų duodasi sunaudoti net ir visai lengvai. Išvirtų svogūnų sriubą dviems asmenims reikia paimti 4 obuolio didumo svogūnus ir dar 5-tą apkepimui su trupučiu alyvos. Pridėti salierų kelias šakeles, ir, baigus padaryti sriubą, paskoninti su petražolėmis. Svogūnus sudėti į verdantį vandenį (maždaug poros stiklinių vandenyje), vandenį tik užvirtinti su svogūnais, bet ne virti ir nukelti (kad neišnyktų vitaminai), viską sudėti į blenderį ir sumalti. Jei kas nori dar dėl pakeitimo skonio tai gali pridėti pomidorų, špinatų ar kitą tinkamą daržovę. Druskos pridėti pagal skonį. Bendrai paėmus, kiekviena šeimininkė gali virti svogūnų sriubą, kaip jai geriau ir skaniau atrodo. Svarbu tik, kad sunaudotų reikiama kiekį svogūnų. Aš duodu tik pavyzdį aiškumo dėliai. Kartu galite pridėti ir sumalti kelias skilteles česnako. Sergantieji įvairiomis ligomis šią sriubą, jų patarimu, turi valgyti ne trumpiau kaip pusę metų ar ilgiau, nes ji niekam nepakenks. Valgymo ilgumo laiką jūs patys galėsite nustatyti pagal savo nuojautą. Natūristai duoda mažą pastabą dėl gydymosi daržovėmis. Kai kuriuose gali išsiaukti mažą skilvio perštėjimą, prakaitavimą ar bendrai pajusti negalavimą tose vietose, kur yra jūsų liga. Skilvio perštėjimas greitai išnyks — pripratus valgyti svogūnus didesniame kiekyje, prakaitavimą laiko nuodų išmetimu, o kiti negalavimai normalūs, nes kraujas pradeda judinti ir pereiti per visas skaudamas vietas. Todėl nekreipti dėmesio į tuos trukdymus ir tęsti valgytą toliau. Aš pati valgau jau šią sriubą 60 dienų kasdien su geriausiais rezultatais. Pašalina vidurių uždegimą ir istinimus, miegasi puikiai, kojos darosi lanksčios, nesustingusios, daugelyje vietų skausmai sumažėjo, rankų ir kojų nemalonius nutirpimas nyksta, ypač gerai veikia, kas turi vidaus hemorojus. Salierai gydo nervų sistemą, kas nepaprastai svarbu, nes nuo nervų susirgimo gauname daug kitų ligų. Mažėja rankų drebjimas, petražolės skatina šlapimo išmetimą.

Gydytojo Leo Manfred nuomonė apie svogūnus

Gydytojas Leo Manfred savo 700 puslapių knygoje "7.000 mil Recetas Botanikas" (Septyni tūkstančiai botanikos receptų) nurodo, kad svogūnais galima išsigydyti sekančias ligas: daug palengvina trinant su svogūnų sunka skaudamas reumatizmo ir neuralgijų vietas. Pridėjus prie nosies svogūną kvėpuojant, tuojaus atleidžia mėšlungio sutrauktas vietas — skausmus. Labai gerai atsiliepia į virškinimo sistemą, išsiaukia pas kai kuriuos išpraktavimą ir didesnį norą šlapintis. Pakepęs svogūną orkaitėje ir iš jo iš-

spaudus kelius lašus sunkos, įleidus kelis lašus į ausį sumažina skausmus. Astma ir sunkiu kvėpavimu sergantieji, valgydami apkeptus svogūnus ryte ir vakare, pajus didelį palengvinimą. Vaikams, jei duosime gerti svogūnų virtą vandenį, panaikina kirmėles.

Kunigas, gydytojas, botanikas Pbro Eugenio Arias Alzarte savo knygoje "Plantas Medicinales" (Augininiai vaistai) apie svogūną štai ką rašo: Svogūnas turi vitaminus: A, B, C, G, ir E. Be to, išvardina eilę mineralų. Gydo tyfus, prie cukraus ligos (geri rezultatai), bronchitą, kosulį, inkstų uždegimą (mefritą) anemią, gerklės ligas, furunkulus, amibą (tropikinis parazitas), akies miežį (uždėti drungną svogūno kompresą). Kas mėgsta išgerti, vėliau sumaišius pusę stiklinės vandens su puse stiklinės svogūnų sunkos — pašalina alkoholio veikimą, gydo vidurių užkietėjimą, panaikina vidurių dieglius, geriausias vaistas nemigai, tirpdina ant organų išaugusius akmenis, gydo difteritą, mažina reumatinis skausmus, infekcijas ir nervinį nuovargį.

Prof. N. Capo savo knygose rašo, kada jis buvo jaunas, beveik neturėjo plaukų, bet per daugelį metų, valgant didelį kiekį svogūnų, išaugo tankūs ir stiprūs plaukai. Savo knygose išvardina apie 40 ligų, kurias, su svogūnų pagalba galima išgydyti, be to, nurodo, kad yra puikiausia priemonė apsisaugoti nuo vėžio, arterijų sklerozės ir kitų didelių ligų. Jie atspėja visas mūsų ligas, o mes puikiai žinome, kokios ligos mus kamuoja. Svogūnai ypač labai reikalingi valgyti vyrams palaikymui vyriškumo. Mažina arterijų užkietėjimą — sukalkėjimą, taisy regėjimą, gydo ir sumažina visus dažniausiai moterims atsiradusius pusiaujo skausmus (ypač vyresnio amžiaus moterims), taisy regėjimą. Čia aprašo dalį ligų, kurios yra pas mus jau pastebimos, o kiek gydo ligų, kurios pas mus dar nėra pastebimos, bet jau formuojasi. Kiekvienas natūristas aprašo nepaprastai gerai apie svogūnus.

Maurice Messegue savo knygose rašo apie svogūnus

Svogūnų aprašymui savo knygoje skiria kelis puslapius. Visų ligų nevardinsiu, kurias galima išsigydyti svogūnų pagalba, bet jis priduoda didžiausią reikšmę jų naudojimui žmogaus sveikatos atžvilgiu. Jis rašo, kad jo rajone daugelis darbininkų, eidami dirbti į laukus sunkius darbus, į kišenę visuomet įsideda svogūną, nes svogūnas jiems priduoda didelę energiją. Svogūno gerumo reikšmę palikime kiekvienai šeimininkei spręsti, kai pradės naudoti didesnį kiekį. Svogūno naudojimas visai nekenksmingas ir nežalingas, kaip kiekviena kita daržovė. Anksčiau laikėme svogūną tik kaip prieskonio priemonę paskoninimo maisto, bet ne kaip gydymo priemonę. Naudodami didelį kiekį svogūnų, greitai pastebėsite jo veikimo galią ir gerus rezultatus.

Praktiškas mano pačios išbandytas svogūno naudojimo rezultatas

Jei kas turi sunkią chronišką slogą ar gripą, norint pašalinti nuolatinį varginantį iš nosies varvėjimą, reikia įleisti į kiekvieną nosies pusę ryte ir vakare po dvi pipėtes svogūnų sunkos (pipėtė, kuri vartojama vaistams paimti lašais), pertraukiant per gerkle. Nepraėjus nei 10 minučių, sustabdysi iš nosies varvėjimą. Tai tikra dozefekuojianti namu naudojimo vaistinė vaistas, su 100% geru veikimu. Kai kurios čia atžymėtos ligos ir mane paletė, bet naudojant svogūnų sriubą kasdieną, pajaučiau geriausių rezultatų. Bet kiekvienas iš mūsų turime kitas ligas, ir manau, kad svogūno pagalba kai kurios ligos visai pasiseks

(Nukelta į 4 pusl.)

V. Gytis

SAU PAČIAM

Kadise man juk aušo rytas,
Kadise man žydėjo gėlės...
Rytai, ten auksu nubarstyta
Gamta man sakė pasakėles.

Senai... Juk skyniau marga gėlę
Segiau prie mylinčios krūtinės.
Dainoms žavėjau jauna siela,
Bet... vyto rožės paskutinės...

Dabar aš kryžkelėj sustojęs
Su pakirstais dausų sparnais,
Su prirakintom žemėn kojom
Gėriuos aš tolimais kalnais...

LIETUVIAI PASAULYJE

PAKELIUI Į PADANGES

R. Šimkus — dėmesio
"centras"

Tokiu pavadinimu pradėjo savo didžiulį straipsnį Mark Collins viename New Yorko priemiesčio laikraštyje.

Ričardas Šimkus žaidžia St. Anthony's mokykloje centru, yra 6'-8" ūgio ir 17 metų amžiaus. Žaidžia taip gerai, kad ne tik neša mokyklai pergales, bet darosi dėmesio centru. 200 universitetų jau jį kontaktavo ir tikisi, kad jis priims jų siūlomą stipendijas. Jo dabartinis treneris Gus Aljieri sako, kad Ričardo laukia šviesi ateitis. Jau pereitą sezoną jis ištempė savo komandą į pirmą vietą lygoje, buvo išrinktas į savo valstijos rinktinę ir paminėtas visos Amerikos geriausių žaidėjų sąrašė. Jis žaidė Long Island jaunių rinktinėje prieš Sov. Sąjungos jaunius, jis Toronte pasaulio lietuvių sporto šventėje New York Atletų klubo jaunių komandai atnešė aukso medalius.

Šio sezono pradžioje jis išsinarino koją ir tik dabar pradeda atgauti savo puikią formą. Štai prieš St. Dominic mokyklos komandą jie padarė 27 taškus, nuėmė 15 kamuolių nuo lentų, užblokavo 7 priešų metimus ir puikiai paleisdavo pirmą pasuotę greitam puolimui. Jo žaidimas buvo tiesiog dominuojantis, maždaug profesionalinio stiliaus.

R. Šimkus dviem rankom sodinus į krepšį.

R. Šimkus klausosi trenerio nurodymų.

JA Valstybės

LIETUVIŠKU KAIMU arba "Lithuanian Village" vadinama Čikagos pietvakarių dalis, kur gyvena daug lietuvių. Miestas oficialiai 69-tos ir 71-os gatvės apylinkė už Western Avenue pavadino "Lithuanian Plaza". Čikagos planavimo ir kaimynsčių skyrius per metus paruošė projektą, kaip Marquette Parko apylinkė galėtų įgauti dar lietuviškesnį vaizdą, jei prekybininkai bei gyventojai prisidėtų prie lietuviškų puošmenų ir švenčių daugiau, negu ligi šiol. Šiam reikalui sudarytam patariamajam komitetui vadovavo adv. Povilas Žumbakis ir Illinois valstijos senatorius Frank Savickas. Miestas žada pataisyti gatves, pasodinti daugiau medžių, atnaujinti šaligatvius.

VILNIAUS UNIVERSITETO 400 metų sukakties proga paroda Jaunimo Centre ruošiama kovo 30 — balandžio 8 d., daugiausia iš Broniaus Kviklio archyvo ir surinktos medžiagos. Parodą globos Akademinių Skautų Sąjūdžio Čikagos skyrius. Tarp rodomų bus autentiškas 1588 m. Vilniaus miesto planas, V. Kojalavičiaus Lietuvos istorijos originalas, įvairūs medaliai, žymiųjų universiteto žmonių atvaizdai, XVI-XVII š. vadovėlių ir mokslo knygų egzemplioriai. Gegužės mėn. kilnojamoji šios parodos dalis bus nuvežta į Niujorką.

— Linas Kojelis, politinių mokslų magistras, vasario mėnesį pradėjo dirbti Washingtono senatoriaus Richard S. Schweicker įstaigoje. Linas aktyviai dalyvauja lietuviškoje veikloje, eidamas pareigas Lietuvių Bendruomenėje, ateitininkuose, PLJ sąjungoje, Lietuvių Fronto bičiuliuose. Jo rašinių taip pat pasirodo ir lietuvių spaudoje. Sen. Schweicker praėjusiuose prezidentiniuose rinkimuose kaip Ronald Reagan partneris kandidatavo į JAV viceprezidentus.

BROOKLYNE LEIDŽIAMAS "DARBININKAS" paskelbė trumpą pranešimą apie ALTos valdybos vicepirm. adv. Povilo Žumbakio pasitraukimą iš šių pareigų. Teigiama, kad pasitraukti jį privertė nesilaikymas ALTos statuto valdybos pareigų pasiskirstyme, nuolatinis JAV LB veikėjų bei veiklos kritkavimas.

KANADOJE

— Kanados valstybinio archyvo Otavoje atstovas lankėsi kai kuriose lietuvių institucijose Toronte, rinkdamas archyvinę medžiagą lietuvių skyriui. Archyvui esą labiausiai rūpi įvairūs dokumentiniai raštai, liečiant lietuvių veiklą Kanadoje. Dėl žmonių nerūpestingumo daug tokių raštų esą žuvę. O jie reikalingi ir lietuvių, ir Kanados istorijai.

— Toronto "Atžalynas" yra gavęs kvietimą iš Thunder Bay, Ont., per dr. E. Jasevičiūtę atlikti meninę programą tenyščiam folkloro festivalyje š. m. gegužės 12 ir 13 dienomis. Atžalyniečiai jau pradeda ruoštis kelionei.

"The Globe a. Mail" kovo 10 d. išspausdino ilgą reportažą apie slidinėjimo vietas Barrie srityje. Jame nemažai vietos skirta Moonstone slidinėjimo vietai, kurios savininku yra Viliaus Stanaičio šeima su kita šeima. Šį verslą jis pradėjęs prieš 10 metų, kai pasitraukė iš statybos bendrovės Toronte. Dabar tai slidininkų vietai vadovauja daugiausia duktė Ilona Stanaitytė-Gilbert. Darbas sezono metu esąs įtemptas — reikia budėti nuo 6.30 v. r. iki 12 v. nakties.

Toronto lietuvių mėgėjų teatras "Aitvaras" tautybių teatrų festivalyje St. Lawrence Centre suvaidino J. Grušo dramą "Tėvas ir sūnus". Kovo 25 d. jis šią dramą pakartojo L. Namuose ir susilaukė gana gausių žiūrovų. Visi aktoriai gerai atliko savo vaidmenis. Išskirtinai minėtina L. Nakrošienė, labai įtikinančiai atlikusi senosios Budrienės vaidmenį. Spektaklio ašimi buvo Stepas Ramanauskas, puikiai atlikęs Jokūbo Budrio vaidmenį. Ir aktoriai, ir režisorė A. Dargytė-Byszkiewicz susilaukė ilgų publikos plojimų. Labai džiugu, kad ir jaunieji aktoriai jungiasi į teatrinę veiklą. Tuo būdu galės išaugti stiprus teatrinis vienetas. Visiems linkėti na išvermės ir geriausios sėkmės. V. Anyšienė

Visi lietuviukai į lietuvių mokyklą!

KADA — Kas šeštadienį 15 val. pradėdant balandžio 21 d.

KUR — V. Zelinoj JAUNIMO NAMUOSE

Mokiniai bus suskirstyti į klases sulig kalbos pažinimu ir amžiumi.

TIESA IR GYVENIMAS

1979. III. 30 d.

Mielieji Bičiuliai,

Kalėdoms ir Naujiems Metams daug geraširdžių tautiečių aplankė mus nuoširdžiais linkėjimais ir padarė mus savo dosnia auka. Kartu su savo jaunimu, o ypač su bendradarbiais, tariau jiems nuoširdų ačiū. Nespėju visiems tuoj pat asmeniškai atsakyti, bet tikiuosi, kad po truputį galėsiu tai atlikti. Priimkite šį laišką, ne kaip beasmenį raštą, bet kaip ženklą jog visi norime jungti savo širdis ir jėgas vienam bendram, nepaprastai kilniam tikslui: įgyvendinti Kristaus meilę visur kur tik galima, kiekvienas savo konkrečioje gyvenimo aplinkoje.

Dažnai ir daug kas klausinėja kaip yra mūsų gyvenimas ščia, tam europiečiams taip svetimam ir vis labiau prieštaraujančiam krašte. Savaiame čia gyvenimas yra labai paprastutis: daugumos čia buvių rūpestis sukasi vien tik apie trobelę ir mažytį laukelį, vienintelį jų pragyvenimo šaltinį. Tai nereiškia, kad čia labai nuobodu; iki šiolia nepatyriau nuobodumo nei aš, nei jo teko pastebėti pas vietos žmones, priešingai, jie džiaugiasi ir giliai džiaugiasi kasdienio gyvenimo paprastumu. Iš to tenka padaryti išvadą, kad jų džiaugsmas, taip nuoširdus ir gilus, visiškai nepriklauso nuo medžiaginio gerbūvio, nes jo čia visai nėra... Mane irgi nuolat užkrečia jų tyras ir krykštaujantis džiaugsmas, užtat kasdieną praleidžiu valandų valandas ruandiečių, o ypač gi jaunimo tarpe. Nors jaunimas teturi vieną kitą seną sviedinį ir duobėtą aikštę, bet ištisas valandas jie ten linksminasi ir, kuomet lija, tęsia žaidimą kad ir dumble. Tada vaikai atrodo dar linksmesni, bebradžiodami basi po šaltą molį. Su lietumi temperatūra čia labai staigiai nukrenta, nes esam beveik 2.000 m. aukštumoj. Be to vaikai dažniausiai bėginėja tuščiu pilvu ir dar nežinia ar vakare ras namie ką nors užvalgyti...

Daugiausiai betgi pasitaiko, kad čia saulė kepina ir tuomet, žaidimo metu, vaikai su didžiausiu pasitenkinimu išgeria švaraus vandens puodelį, kurį gauna pas mus, nes namie nei to neturi...

Dabar patieksiu truputį kronikos: gruodžio 21 d. su dideliu vidiniu džiaugsmu atšvenčiau 10 metų kunigystės. Tos sukakties džiaugsmas buvo dar labiau padidintas jaunimo dalyvavimu. Kiaurą dieną jie išbuvo arti manęs, o vakarop, pilnas dėkingumo Dievui, atlaikiau su jais ir už juos sukaktuvines Šv. Mišias. Kūčių pavakarėj aplankiau arčiau gyvenančių jaunuolių šeimas. Žmonės, iš didelio neturto, neturi išorinių priemonių pareikšti nei svetingumo, nei šventiškumo. Jiems trūksta geresnių drabužių, švaraus vandens ir muilo nusiprausti, skanėstų žmogui pavaišinti. Jie laimingi kada turi paprasčiausio maisto: pupelių, bananų, saldžių bulvių, manios ar kokią daržovę. Virtuvės irgi neturi: verda lauke, pasistatę puodą ant trijų akmenų. Kuras – tai šakos, šakelės, kurių vaikučiai eina kasdien ieškoti. Lėkštė, šaukštas ar šakutė – labai retai teuztinkami. Valgo sėdėdami ant žemės, maistą ima su pirštais, padėta paprastai ant didesnio lapo.

Visur kur lankiausi, pasisveikinom su Kalėdom ir aš buvau laimingas kai jie atvira šypsena ir brolišku apkabinimu linkėdavo man kalėdinio džiaugsmo ir Dievo ramybės, kuris apsigyveno tarpe mūsų. Jis irgi, kada gimė, nei savo trobos neturėjo, o pasitenkino svetimu tvarteliu... Mane stebino, kad net pagony, o iš mano jaunimo šeimų jų yra daugiau kaip pusė, kažkaip jaučia ir pergyvena kalėdinę nuotaiką.

Ant rytojaus, pačią Kalėdų dieną, kai kurie berniukai man padovanojo ar tai meniškai išdrožintą lazda, bananų lapų sviedinį, virvę ar iš vielos padarytą automobilį ar lėktuviuką. Mergaitės padovanojo ant prastos drobės išsiuvinėtų skarelių.

Po Kalėdų, su 60-čiu jaunuolių, stovyklavau prie Nuhazi ežero. Tenai galėjome apsigyventi vienos, saležiečių vedamos mokyklos, vasarnamyje. Ten irgi nebuvo nei tekančio vandens, nei elektros. Turėjau tik dešimtį miegmaišių, tai dauguma miegojo ant žemės, pasitęsę iš nendrių pagamintą plaušinę, su kuria taip pat ir apsiklodavo. Geradarių pagalba dėka, per šešias dienas vaikai galėjo nors sočiai pavalgyti. Nupirkdavau jiems žuvies, iš miesto parveždavau duonos, kas jiems buvo retas skanėstas.

Vaikų pasitenkinimas buvo nepaprastas. Daugelis jų pirmą kartą matė ežerą. Šiam krašte yra daug ežerų ir Nuhazi ežeras randasi vos

20 km. nuo Gikondo, bet kadangi Ruandoje nėra jokių viešo susiekimo priemonių, tai žmonės labai retai kur nors atsitolina nuo savo gyvenvietės. Visur reikia eiti pėsčiom, o pakeliui nėra nei kur maisto gauti. Trobelių užtinkama daug, bet jos pilnos išalkusių vaikučių. Net vandens sunku surasti: jo reikia kasdien atsigabenti iš kokio ežero ar šaltinio kur nors žemai slėnyje.

Ant fotografijos kraštas labai gražus, kalnuotas, daug ežerų ir, iš tolo žiūrint, romantiškų trobelių. Bet kai, žmogus turi keliauti ilgą laiką po karštą saulę, tai tie tolimoj žvilgantys ežerai tik padidina troškulį ir kančią. Paskutinį kartą, po kelių valandų kelionės su jaunimo grupe, nebeturėjom daugiau jėgos nueiti į slėnį vandens paieškoti: būtų reikėję mažiausiai kokių trijų valandų... Prie dulkėto kelio užtikom keletą moterų, kurios pardavinėjo tam tikrą iš "sorghum" pagamintą skystį, maišytą, aišku, su nešvari vandeniu. Mes tą žinojom, bet, troškulio iškankinti visvienu gėrėm ir po to teko sirgti per keletą dienų vidurių infekcija.

Grįžkime prie malonaus ežero, kur mes stovyklavome. Toj stovykloj, vaikai viską tvarkė patys: palaikė švarą, pasidarė šluotą iš šakelių, nešė vandenį iš ežero, rinko malkas, virė valgyti. Išmokti virti čia visai nesunku, nes maistas beveik visuomet tas pats, tik vandenyje virtas. Taukų ar mėsos žmonės čia labai retai temato. Bet didžiausias malonumas vaikams prie ežero tai vanduo: nors retas katras moka plaukti, bet išbūdavo vandeny valandų valandas. Karts nuo karto tik pasigirdavo klyksmas, nes ar tai dėlės apipuldavo, godžiai siurbdamos jų kraują, arba hipopotamai praplaukdami apipurkėdavo juos kaip fontanom.

Tarp gerinimo darbų, mes saležiečiai čia Gikondoje sausinam pelkes. Didesnieji berniukai talkina tam darbe. Šitokia iniciatyva šiam krašte skaitosi kaip didelė pažanga. Mat dėl sunkių gyvenimo sąlygų yra tapę dėsniu apsiriboti tik tuom kas yra būtinausia, būtent kad žmogus nemirtų, o visa kita – antraeilis dalykas. Šitoks nusistatymas gali turėti ir teigiamų pusių, kaip pav. didis pasitikėjimas Dievo Apvaizda, bet iš kitos pusės gali virsti didelių kančių priežastimi, ypač, kada užaina koks nepramatytas sunkumas ar nelaimė.

Kadangi neseniai užbaigiau Kigalyje ilgą vietinės kalbos kursą, kuriai išmokti reikia mažiausiai kelių metų, tai dabar iki atostogų galiu pasilikti Gikondoje. Gikondo tai Kigalio priemiestis, kame susitelkia ribotoji šio krašto pramonė, jeigu tokia galima ją pavadinti. Ji susideda iš kelių didesnių dirbtuvių kavai ir tabakui apdirbti.

Aplink mus knibžda vagių, banditų ir prostitučių. Gretutinis kvar talas kaip tik ir vadinasi Sodoma. Mūsų jaunimui šitas yra kasdienis blogas pavyzdys, darbas užtat yra sunkus, kaip tik dėl to čia ir esame.

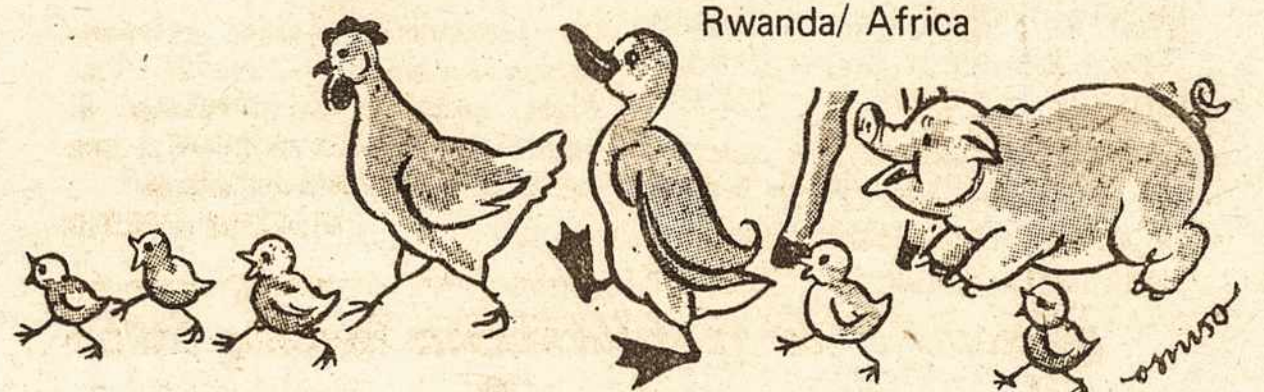
Mane ypatingai jaudina maži jaunimo dėkingumo ženklai: vienas kitas atneša kokį rankdarbį, kai kas vaisių, kukurūzų ar kiaušinių. Tatai pagyvina mano viltį, nes Šv. Jonas Bosko sakydavo:

– Dėkingas jaunuolis turės gražią ir naudingą ateitį, Tikiu, pasitikiu ir meldžiuosi kad šitas jaunimas turėtų gražų ir šviesų gyvenimą, kad patirtų esant Dievo mylimas, ir surastų pasaulį tikros meilės šaltinių.

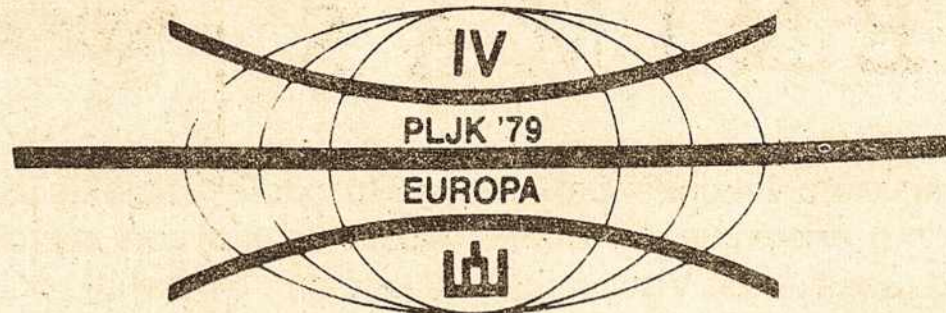
Šviesioji Kristaus meilė, nugalinti kiekvieną žmogaus skausmą ir mirtį tesuteikia mums didelio tikėjimo į Jo Prisikėlimą ir į pilną laimės Jo karalystę.

Visiems Jums linkiu gryno pavasario džiaugsmo, Prisikėlusiojo Kristaus meilėje.

Kun. H. Šulcas
B.P. 468 – Kigali
Rwanda/ Africa

Visi visi į JAUNIMO ŠVENTĘ

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

IV WELTKONGRESS DER LITAUISCHEN JUGEND
IV LITHUANIAN WORLD YOUTH CONGRESS

IV PLJ KONGRESUI PARAMA

BLB-nės Finansų Komisija kreipėsi į lietuvišką visuomenę prašydama paremti jaunimą vykstantį į IV PLJ Kongresą.

Pirmieji kurie atsiliepė ir aukojo tam tikslui yra sekantieji:

1. Jonas Tatarūnas	1.000,00
2. Alexandras Bumblis	1.000,00
3. Marytė Bumblienė	1.000,00
4. Algirdas Sliesoraitis	1.000,00
5. Kazimieras Skorupskis	1.000,00

Iš viso 5.000,00

FINANSŲ KOMISIJA

Jaunimo kongreso žinios

● Saulius Kubilius yra priimtas Italijos Šv. Kazimiero kolegijos studentų atstovu į IV PLJ Kongresą. Jis yra atvykęs iš Australijos ir šiuo metu studijuoja filosofiją Romoje. Saulius taip pat atstovaus Vatikano radijo lietuvių skyriui IV Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongrese.

● IV PLJK studijų dienos, kiekvienos srities (politinės, visuomeninės, kultūrinės) svarstymams skiriamos dvi pilnos dienos. Prieš pradėdant svarstyti vienos srities gaires, studijų dienų dalyviai (atstovai) įveda mi į problematiką: a. dviem paskaitom ir b. simpoziumu, kuriame dalyvauja abudu paskaitininkai ir trys kiti asmenys, pasiroošę specialiais klausimais.

Politinės srities paskaitininkai bus: 1. dr. **Kajetonas Čeginskis**, Vokietija, "Lietuviškos politinės sąmonės pagrindai". 2. **Stasys Lozoraitis, jn.**, Italija, "Politinio sąmoningumo reiškiamasis lietuviškoje veikloje".

Simpoziume šalia paskaitininkų dalyvaus: a. **Linas Kojelis**, JAV, "Užsienio lietuvių jaunimo santykis su Lietuva", b. **Viktoras Nakas**, JAV, "Lietuvių jaunimo dalyvavimas politinėje veikloje", c. Australijos atstovas "Pasaulinis žmogaus teisių sąjūdis ir lietuvių vaidmuo jame".

Visuomeninės srities paskaitininkai bus: 1. dr. **Algis Norvila**, JAV, "Dvikalbiškumas: pra- keikimas ar palaima?", 2. **Rasa**

Lukoševičiūtė, Kanada, "Bendruomenės elementai ir jų santykiavimas".

Simpoziume šalia paskaitininkų dalyvaus: a. **Rimgaudas Juraitis**, Brazilija, "Mišrios šeimos lietuvių bendruomenėje", b. dr. **Gerardas Bauras**, Vokietija, "Jaunimo draugavimo formos: šeima, bendruomeninis gyvenimas, alternatyviniai bendravimo būdai", c. **Violeta Abariūtė**, JAV, "Vidurinės kartos problema".

Kultūrinės srities paskaitininkai bus: 1. **Tomas Venclova**, JAV, "Ar įmanoma kurti lietuvišką kultūrą už Lietuvos ribų?", 2. **Marija Saulaitytė-Stankuvienė**, Vokietija, "Kalba ir lietuviškos kultūros kūrimas."

Simpoziume šalia paskaitininkų dalyvaus: a. **Emilija Sakadolskienė**, JAV, "Lietuviškos kūrybos skatinimo ir skleidimo būdai", b. **Sigita Kondrataitė**, Prancūzija, "Lietuvių literatūra, menininkų ir mokslininkų problema iševijoje", c. **Aleksandras Valavičius**, Brazilija, "Kultūrinio bendradarbiavimo tarp kraštų užduotis".

Rūta-Ona Štūlytė

● Jaunimas yra mūsų gyvenimo šaknys. Jos nudžiūs — išnyks ir viršūnės: garsiosios dainų šventės, didingos šokių šventės ir nebebus kam žodžio tarti dėl Lietuvos laisvės.

M. KRUPAVIČIUS

Pasaulyje vienas iš tūkstančio žmonių kalba lietuviškai...

Ar tu vienas iš jų?

BALTARUSIJOS LIETUVIŲ NAIKINIMAS

Į lietuvių naikinimą Baltarusijoje yra įjungtas vienas administracinis, partinis ir saugumo aparatas BTSR-e ir LTSR-e. Persekiojami visi tie, kurie turi vienokių ar kitokių ryšių su Baltarusijos lietuviais arba net tikrai domisi jais. Tokie buvo apšaukti nacionalistais, antitarybiniais gaivalais. Įtakingesnieji buvo atleisti iš darbo arba paimtas pasižadėjimas, jog daugiau nekels kojos į Baltarusiją. Kiti buvo tardomi, svarstomi daboviečių susirinkimuose. Partiniai ir saugumo darbuotojai labai jautriai, nervingai reaguoja, kai iškyla Baltarusijos lietuvių klausimas. Priminti Baltarusijos lietuvius TSR atsakingiems partiniams dabuotojams — tai yra tas pats, ką užgauti šunį į nosies galiuką. Todėl visi, kurie sėdi Lietuvoje atsakingose vietose, bijo turėti kokių nors reikalų su Baltarusijos lietuviais. Ir todėl Lietuvos valdžia iki šiol nieko nedarė padėti Baltarusijos lietuviams.

Baltarusijos TSR lietuvių padėti apsunkena dar tai, kad jie izoliuoti nuo Lietuvos, ir kad apie juos mažai žinoma Lietuvoje. Kai pasirodė 1972 m. leidinys "apie lietuvių padėti Baltarusijos respublikoje", tai jis kai kuriems lietuviams sukėlė sensaciją, atvėrė daug nežinomų dalykų. Kai kas apsiverkė. Kai kas užsirašė ten esamus duomenis ir juos padėjo į archyvą. Tuo viskas ir pasibaigė, nesimant jokios veiklos padėti Baltarusijos lietuviams. Yra Lietuvoje mokslo darbuotojų, kurie žino Baltarusijos lietuvių padėti, nes ten lankėsi rinko etnografinę medžiagą, gerai aprašė BTSR lietuvių tarmes, ir tuo pasitenkino. Kitaip sakant, parašė epitafijas ir mano, jog didelį darbą yra atlikę.

Abejingumas Baltarusijos lietuvių likimui yra apėmęs nemažą Lietuvos visuomenės dalį. Tokie mano, kad Baltarusijos lietuvių klausimas yra menkas dalykas, ten esą nedaug lietuvių, taigi dėl jų nėra ko sukli galvos, juos galima "nurašyti". Ir daugelis nurašė atbukusios savo tautinės sąžinės sąskaitą. Sako, reikia laikytis čia, Lietuvoje, čia įsitiprinti, o dėl Baltarusijos lietuvių nereikia eikvoti jėgų, nes vistiek tas reikalas esąs žuvs, istorijos rato nepasuksi atgal.

Taip galvoja nemato ir nenori suprasti, kad Baltarusijos TSR lietuvių likimas neatjungiamai surištas su visos lietuvių tautos likimu. Čia, Baltarusijoje, yra rašoma lietuvių tautos istorija. Jie nemato pavojaus, kurį sudaro slavų apsupimas ir skverbimasis rusų į Pabaltijį, kad viskas daroma Maskvai diriguojant, planingai imant po "truputį". Tokie nemato, kad rusiškas nacionalizmas yra pasišovęs suėsti ne tik Baltarusijos lietuvius, bet ir visą rytinę Lietuvą, o vėliau ir visą Lietuvą. Baltarusijos lietuvių nutautinimas yra tik vienas tarpsnis visos Lietuvos surusimui.

Neseniai atidavėme suėsti lenkiškam ir rusiškam nacionalizmui Vilniaus krašto dideles teritorijas LTSR ribose, kai Vilniaus švietimo ministerijoje prie ministrų A. Knyvos ir S. Pupeikio buvo įsitaisę lenkai Vidmantas, Vyšniauskaitė ir Cukerzys, kurie Vilniaus krašte pristeigė tiek lenkiškų mokyklų, kiek jų nebuvo net lenkų okupacijos laikais (1920-39 m.). Tos mokyklos pavirto lenkiškai rusiškoms. Vilniaus ir Šalčininkų rajonuose veikia ne lenkiškos, bet rusiškos lenkiškos mokyklos; visur, su labai nedidelėmis išimtimis, greta lenkiškų klasių yra rusiškos klasės, ir skaičius mokinių, besimokančių rusiškai, yra lygus (Šalčininkų rajone) arba nedaug mažesnis (Vilniaus r.) už lenkiškai besimokančių skaičių. Kodėl gi Lietuvos TSR buvusiame Vilniaus krašte, kur gyventojai kalba gudiškai arba lenkiškai, mokyklose greta lenkų kalbos atsiranda rusų kalba (gudiškų mokyklų nėra), o ne lietuvių kalba, nors tasai kraštas etniškai lietuviškas, nes jame gyventojai pakeitė lietuvių kalbą lenkų ar gudų 19-to amžiaus vidury ar net vėliau?

Taigi rusinami ne tik Baltarusijos lietuviai, bet atakuojama visa rytinė Lietuva. Lietuvos rusinimui yra įsteigti rusiški internatai Baltarusijoje lietuvių apgyventose vietovėse — Apse, Gervėčiuose, Rodūnėje, o Lietuvos rytiniuose pakraščiuose — Zarasuose, Šalčininkuose ir Vilniaus mieste.

Naujai leidžiamos Lietuviškos tarybinės enciklopedijos III tomo (1978 m.) etnografiniame Europos žemėlapyje Vilnius ir Vilniaus kraštas, kurį 1920-39 m. valdė Lenkija, parodytas etniškai lenkiškas bei gudiškas, o Kaliningrado sritis etniškai rusiška. Kas nežino įvykių po II pasaulinio karo, tas gali patikėti, kad Kaliningrado sritis — etniškai rusiška. Juk pasižiūrėję į dabartinį žemėlapi, rasime ten visus vietovardžius rusiškus (tarp kitko per Tolminkiemį, dabar pavadintą Čistyje Prudy, teka upė Ruskaja, kuri iki 1944 m. vadinosi Šventainė). Vokiečiai 700 metų valdė Rytprūsius, bet nepakeitė ten esančių lietuviškų vietovardžių, o rusams nereikėjo nei kelių mėnesių tam įvykdyti. Tame pačiame Europos žemėlapyje etniškai rusiška parodyta ir Suomijos dalis apie Viborgo (Viipuri) miestą bei į šiaurę nuo Ladogos ežero, kurią 1940 m. rusai užkariavo ir atėmė iš Suomijos. (Iš Suomijos rusai atplėšė 51.000 kv. km. Prieš II pasaulinį karą Lietuvos plotas buvo lygus 52.882 kv.km.) Jei "etniški" Rusijos plotai taip sparčiai auga, ko galime tikėtis ateity? "Palankioms" aplinkybėms esant visa Lietuva turi virsti etniškai rusiška. Latvija jau tokia beveik yra, nes joje beliko apie 50% latvių.

Taigi matome, kad Lietuvos etnografinės sienos traukiasi, mažėja, kad slavų jūra palengva nuplauna etnografinius mūsų plotus, kas mūsų dienomis, mūsų akyse mes užleidžiame slavams grynai lietuviškas žemes. Negi lietuvių apgyventi plotai tokie dideli, kad mes galime lengvai širdimi atiduoti savo be- sočiui kaimynui rytines Lietuvos žemes.

(Bus daugiau)

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

TO LI MIEJŲ KVA DRA TAI

VISIEMS TAS PATS

Taigi, buvome iš dviejų hektarų ūkio, šeima gausi ir varginga, naujoji valdžia iš mūsų jau tikrai neturėjo ko paimti. Jei būtų lyginusi visus, tai mums tik tebtų turėjusi pridėti, atseit, tik laimėti te galėjome. Apie tokius kalbėdami, komunistiniai agitatoriai jiems rojų čia žadėjo. Ir visas mūsų kaimas – beveik visi biedniokai. Turtin-giausi, ir tie, iki 15 ha tik teturėjo.

Ir vis taip, kaip pupom, béré:

– Jūs nieko neturėjote, jūs vargote, jūs šviesios dienos per rūpesčius nematėte, jūs ir šiaip ir taip. Dabar, tai atėjo jums dienos, dabar jūsų valdžia, dabar jūsų viskas.

Tuo tarpu, kai degė frontas ir vėliau, kai viskas praėjo, visi vienodai buvome vargę. Ir mus, mažžemius, ir „buožes“ vienodai varė kelių taisyti ar kitokiems darbams.

Vienodai kentėme su tais, kai „buožes“ ėmė nubuožinėti, kai draskė jų sodybas ir šeimas. Ir paskui vienodai visus ragino dėtis į kolchozus.

Uždėjo prievoles. Kaip dviem hektarams, jos nebuvo didelės, tik-tai didėjo pagal jų skaičių. Tuoju sumetėme, aptarėme, jog pajėgsi-me išsimokėti, nors ir savo šieno neturime, nors ir avių nelaikome. Bet nupirksime iš kaimyno ir vilnų, o iš kito ir šieno vežimą. Jei tik jis turės parduoti.

Dédé, kuris anksčiau, rodos, né kalno pusén nesukdavo, dabar ypa-tingai pajuto žemės traukimą. Ir mums visiems tas žvyrus šimterio-pai pabrango.

Ir mane iš Kartėnos į namus tas žvyrus parveda. Rūpi, pakeliui ir galvoju, rodos, kad kokia nelaimė ten nebūtų ištikusi.

Ką vežė, išvežė iš kaimo. Bet ir dédé's namuose ašarų buvo. Dėdie-nę su mano jaunesniąja pusseserim radau viduje, kai pradarau duris. Ji tuoju ir ašaromis apsipylė, pamačiusi mane taip netikėtai. Apka-binau ją ir raminu:

– Tai ko dabar čia verki? – sakau, – atvykau, o ne išvykstu. –

Klausinėju, kur dédé, kur kiti namiškiai. Pasirodo pas kaimynus išėjęs.

– Dabar čia tų bėdų tiek, vienam sunku išverti, su žmonėmis ne-pasikalbėjus, – lyg pasiteisina dėdienė.

Dar nespėjau nusirengti, kai ji jau pradėjo rokuotis. Iš kaimo iš-vežė Endriekus, Jūrkus, Jakštienę, Palšius ir Mockus. Ir pavienių dar sugaudė.

– Ir su mumis negeriau, – sako ji.

Man net žadą užima.

– Nagi, dėdę net tris paras išlaikė suėmę. Valgyt nedavė. Mušė. Liepė į kolchozą rašyti. Girdi, tokie biedniokai, ko jūs bijote? Kur jūs su tais dviem hektarais pasidėsite, kai visi į kolchozus sueis? Ir taip be galo, be krašto, lojo ir lojo.

Mums taip bekalbant ir dédé parėjo.

– Jeigu jie geruoju, tai gal ir būčiau sutikęs. Bet tik ne su piktu, – sako jis, ranką vedžiodamas ore, lyg vis dar tebesiginčydamas su agitatoriais.

– Palaikė daboklėje parą atveda į saugumą ir klausia: ' Rašaisi, ar ne? ' Aš sakau: "Ne". Tik žybt žybt į veidą saugumo valdininkas. Aš nusišluostau nosį ir vėl laukiu. Ir taip vis nuveda ir atveda. Aiški-no, kad kolchoze bus geriau, kad tokia dabar tvarka, kad vistiek vi-sus suvarys į kolchozus. Ir vis liepia pasirašyti pareiškimą. Man taip užkaičio širdis. Ir sakau sau: pasiusk bekalbėdamas, vistiek savo ran-ka nesirašysiu.

– Rašaisi, ar ne? – šaukė tiesiai į ausį, o man jau kantrybė buvo išsekusi. Buvau pavargęs ir nusilpęs. Per paras nieko burnoje neturė-jau.

– Atimsit, tai žinosiu, kad atėmėt. Pats nesirašysiu, – buvo ma-no paskutinis žodis, – pasakoja dédé. Su juo buvo ir daugiau kaimy-nų. Paskui paleido, bet pranešė, kiek reikės mokėti už ūkį.

Ir čia tuoju pat skaitau tą rublių ir daiktų sąrašą. Žemės mokes-tis 1,300 rublių, 120 rb. draudimo už trobas, 54 rb. – už karvę ir 24 rb. už kiaulę, 300 litrų pieno nuo karvės, po 70 kiaušinių nuo vištos, 5 centneriai grūdų (avižių ir rugių), 70 kg. bulvių, 36 kg. šie-no ir 40 kg mėsos, iš kurios 18 kg karvienos, likusi kiauliena, nuo avies po 1 kg. vilnos, nuo ériukų po 700 gramų.

O viską reikėjo sumokėti iki rudens.

(bus daugiau)

SKAITYTOJAI RAŠO...

Instituto Estrela Missionária
Caixa Postal 258
CEP 26000 - Nova Iguaçu
Rio de Janeiro – Brasil

Nova Iguaçu, 22.12.1978.

Srs. Comunidade Lituano Brasi-leira.

Temos recebido a revista ou folheto. "Crônica da Igreja Católica na Lituânia" da qual gostamos muito e gostaríamos de continuar recebendo-la, se fosse possível. Entendemos que é o suplemento do jornal Cultural Lituano "Mūsų Lietuva".
É realmente interessante e de valioso conteúdo, e será de grande utilidade no nosso Instituto de formação de missionários.
Também estamos aproveitan-do a oportunidade para enviar-lhe uns exemplares de nosso Ca-lendário Estrela Missionária para o ano de 1979.

grato.

Pe. Valdir Ros, Reitor

Congregação das Irmãs de Santa Catarina V.M.

CONVENTO MADRE REGINA

Rua Bingen, 73 - Tels. 42-1131 -
42-5698

C. Postal 34

25600 - Petropolis - RJ.

Petrópolis, 2 de maio de 1979

Comunidade Lituano Brasileira
C.P. 4421

01000 Sao Paulo, SP.

Prezados Senhores,

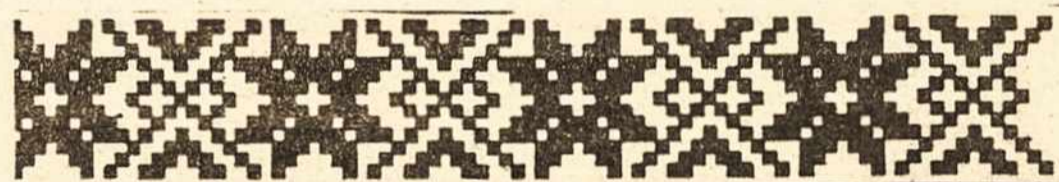
Recebemos e agradecemos sua missiva, a "Crônica da Igreja Católica na Lituânia".

Muito gratas e muito interessadas no assunto, pedimos a gentileza de nos enviar mais alguns exemplares do nº 32 para o endereço abaixo.

Com estima e solidariedade cristã, sua

Irmã M. Lília Stockl, Coordena-dora provincial da Congrega-ção das Irmãs de Santa Cata-rina, V.M.

Convento Madre Regina
Rua Bingen, 73 – C.P. 34
25600 Petrópolis, RJ.

A. Augustaitis

MOTINAI

*Nuo tavo rankų nutoles,
kaip pirmus žingsnelius žengiau.
Ant aslos suklupeš,
mama, į pagelbą Tave šaukiau.*

*Šis pasaulis platus ir margas.
kaip sesutės išmarginta drobė.
Prasidėjus jaunystės sapnui,
iš džiaugsmo mama, mama, širdis šaukė.*

*Kai klasta, svetimuos apsupo,
ir našta pasunkino žingsnius,
Be Taveš, kąsniai apkarto
– Motin, motinėle, dar šaukiu pirmuosius žodžius.*

*Be Taveš, baigsiu gyvenimo dramą,
ant Tavo kapo parklupeš verkiu.
– Mama, mamytėle, – meldžiu Aukščiausią, –
nepamiršk Jos, – į aukštybes šaukiu.*

MŪSŲ ŽINIOS

ŽINIOS IŠ RIO:

Šio geg. m. 13 dieną Kun. Valiukevičius laikė iškilmingas Mišias São Sebastijono Bažnyčioje, São Gonçalo, Niteroi, pagerbimui motinų, čia gyvenančių, čia mirusių, o taip pat tų, kurios tebe gyvena ir ar gyveno Tėvynėje. Kadangi tą dieną Šv. Tėvas turėjo būti Lenkijoje atšvęsti Šv. Stanislovo Šventę (bet negavo Lenkijos Valdžios leidimo) tai norime čia parodyti, kad esame dvasioje su tais, kuriems neleidžia laisvai išpažinti savo tikėjimą.

J.E. Petraitis

XXXXXX

Per Šv. Mišias a.a. **VINCEN- TĒS TUMONIENĒS** atminčiai, čia apsilankė Algis ir Albina **GED- MINAI** iš San Diego, Kalifornijoje, kurie aplankė Braziliją, kaip turistai

Ponas **IGNAS DUBAUSKAS** rengiasi sekantį mėnesį vykti į Šiaurės Ameriką, aplankyti savo sūnaus Igno jun. Čikagos mieste.

XXXXXX

KUN. PETRAS URBAITIS VYKSTA Į RIO

Br.L.B-nės valdyba praneša, kad "M.L" prenumeratų bei **SIMO KUDIRKOS** atvykimo ir „Tautinės Misijos“ – reikalais, nuo gegužės 24 dienos lankysis pas Tautiečius Rio de Janeire Kun. P. Urbaitis.

Be to, pranešama, kad yra renkamos lietuviškos knygos ir įvairūs mūsų meno kūriniai besikuriančiam "Tautiniam Archyvu" Lituanikoje.

Br.L.B-nės Valdyba

PRANEŠIMAS

BLB Valdybos ir Tarybos susirinkimas gegužės 18 d. 20 val. Šv. Kazimiero parapijos patalpose.

LITERATŪROS BŪRELIS

Sekantis Literatūros Ratelio susirinkimas įvyks š.m. gegužės 26 d., 20 val. p. A. Bačelienės bute, rua Sabará, 402, apto.122 – São Paulo.

Birželio 1 d. SIMAS KUDIRKA atvyksta į S. Paulo.

Jieva ir Vincas Kutkai sveiki ir gerai nusiteikę po sukakties.

GRAŽIAI PRAĖJO "NEPAPRASTOJI SUKAKTIS"

Deimantinis **VINCO** ir **IEVOS KUTKŲ** vedybinio gyvenimo jubiliejus – viltingai ir su padėka Dievui lauktas – atėjo ir praėjo. Taip gyvenime ateina ir praeina ir kiti džiugūs ar skaudūs atvejai.

Šios retos patriarchalinės šeimos platus išsišakojimas ir gausus atžalynas yra tikrai pavydėtinas. Reikia tik įsidėmėti, kad Vincas ir Ieva – kaip tie Šv. Rašto Patriarchai – buvo palaiminti ne vien ilgais, sveikais, darniai išgyventais metais, bet ir vienuolika anūkų bei aštuoniais proanūkais. Juos čia išvardinti būtų gal perilga.

Jubiliejines padėkos Šv. Mišias atlaikė pats parapijos klebonas, Kun. Juozas Šeškevičius, su pilnutėliai – giminių, bičiulių, bei ilgų metų pažįstamų užpildyta bažnyčia.

Bendruomenės Choras, lietuviškomis, įprastomis ir naujomis giesmėmis, prasmingai kėlė šventišką nuotaiką. Įspūdinga, kad Solemnizantų dukra – Genovaitė, atvykusi iš Kanados, mielai prisimindama ankstyvesnius laikus, savo gražiu balsu, noriai prisidėjo prie jai pažįstamų choristų skaičiaus.

Genovaitė atstovavo ir kitą, to paties Toronto gyventoją – sesutę Reginą, kaip ir Čikagietę – Birutę. Tai trys šaunios dukrelės ir jų gražios šeimos tokiu būdu buvo prasmingai reprezentuotos.

Anūkai ir proanūkai atliko Aukų Atnašavimo pristatymą, su jų prosenelių – senelių ir tėvų ypatingu dvasiniu džiaugsmu.

Šv. Mišių aukai užsibaigus, Solemnizantai liko sausakimšai apsupti sveikinančiųjų ir dar daug metų nuosirdžiai Jiems linkinčių.

ju. Tos pagarbos ir meilės Vincas ir Ievutė yra tikrai nusipelnę.

Antroji – taip pat būtina šventės dalis – įvyko Vinco ir Ievos jaukioje pastogėje, Rua Verbenas 80, Vila Beloj. Ten pat gyvena p. Ievos sesers Magdalenos sūnus ir Paulovėnų šeima. Viso ten suėjo virš keturiasdešimt "placiosios giminės" dalyvių.

Nuostabiai judri "83-metė Jaunoji", ne tik beveik visas puotai gerybes buvo iš anksto paruošusi, bet ir visam priėmimui ji pati ryžosi pirmininkauti.

Kiek vėliau Jubiliatei į talką atėjo ypač Ieva Paulovienė – "geroji kaimynė", ir iš toliau atvykusi (iš Pedreira, SP.) Aldonė Medziukevičiūtė- Gerenszeienė, Patarnavime neatsilikio ir Olga Zabielenė (iš S. Bernardo), o ypač "kanadietė" dukra Genovaitė.

Dvikalbinei "Ilgiausių metų", sutartinai užsibaigus, jau su užpustom dviem žvakėmis, prasidėjo mažiau formali programos dalis.

Iki šiol daugiau pasyviai pasireiškęs 86-metis Jubilias Vincas, dabar ir jis, lyg Tėvynės nostalgijos pagautas, užvedė vieną kitą jam įprastesnę mūsų liaudies dainų, užbaigdamas, kaip "Jauniukui" ir tinka su "Šėriau Žirgelj..."

Ko Solemnizantai ypač pasigedo – tai nepakeičiamo šeimos draugo – Prel. Pijaus Ragažinsko. Prelatą, anksčiau kur tai, kam tai įsipareigojusį, šiaip taip pavadavo "Dédé Juozas" ir Kun. Petras M. Urbaitis, "M.L" atstovas.

Išorinė šventė praėjo, bet lieka jos prisiminimas.

Lieka ir padėka su įsipareigojimu pasekti Vinco ir Ievos gyvenimiškais Dievui – Tėvynei – Šeimai atsidavimo pavyzdžiais.

- KPU

Tautietai, neužmiršk, kad lietuviškas laikraštis reiškia tiek pat, kiek du korpusai lietuviškos armijos.

ML MŪSŲ MIRUSIEJI

Antradienį 8 gegužės mirė širdies priepuoliu vos prieš dvi savaites iškeliavusio į amžinybę choristo Antano brolis, Vincas Jušinskas. Turėjo 53 metus amžiaus, gyveno Vila Emos rajone ir buvo palaidotas Vila Formosa kapinėse. Paliko žmoną Birutę, sūnų Povilą, dvi dukras – Klaričę ir Irenę, seserį Olgą ir brolių Juozą.

Septintos dienos Mišios už Vincą vėlė bus laikomos V. Zelinoje 16 gegužės, 19 val. Gilių užuojautų taip nuskaudintai pp. Jušinskių giminei.

PLIAS IŠKYLA Į "UNICAMP"

Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos – Brazilijos skyrius šių metų kovo mėn. 24 d. suruošė savo nariams su šeimomis iškylą į Campinas. Visi važiuo automobiliais į šalia Campinas esantį parką "Taquaral". Parke yra nedidelis ežerėlis, po kurį buvo galima paplaukioti laiveliais ir taip pat apžiūrėti, tik iš tolo, gana nemažą laivą "Caravela". Daugelio dėmesį patraukė parke esantys nedideli nameliai su Brazilijos margaspalviais paukščiais ir nedideliais žvėreliais.

Po bendrų pietų restorane, prie specialiai iš anksto paruošto ir padengto ilgo stalo, visi nuvyko į universitetą "Unicamp". Universitetas yra didelis su įvairiais fakultetais. Yra daug pastatų su auditorijomis, bibliotekomis, laboratorijomis ir kitais pagalbinais įrengimais mokslo reikalams.

Specialus dėmesys buvo atkreiptas į mikro-elektronikos laboratorijas, jų aparatūrą, instrumentus ir kitus įrengimus. Po to, vienoje iš universiteto auditorijų, įvyko PLIAS skyriaus narių posėdis, kuriame inž. Viktoras Baranauskas papasakojo apie "Unicamp" universiteto istoriją, fakultetus, studentus, mokslo eigą, laboratorijas ir t.t. V. Baranauskas darbuojasi tame universitete kaip mokslinis tyrinėtojas ir laike apžiūrėjimo supažindino skyriaus narius su įvairiais laboratorijų įrengimais ir jų paskirtimi.

Laike posėdžio buvo nutarta, kad sekantis narių susirinkimas įvyks š.m. gegužės mėn. (maio) 25 d. 20:00 val. pas inž. Kęstutį Sipavičių, rua Luiz Cezar Pannain, 156 - Alto da Lapa, tel. 261-7782.

Algirdas Idika

Žinios iš Rio liūdno: nustojo me dar vieno lietuvių patrioto, p. JONAS SAURUSAITIS, gimęs 1901 metais Suvalkijoje, Marjampolės apskr., mirė š.m. balandžio 28 dieną, išbuvęs ligoninėje nuo balandžio 11 dienos be sąmonės, kritęs gatvėje ir sudaužęs kaušą. Įvyko kraujo išsiliejimas smegenyse. Operacija, padaryta bal. 21 dieną, nieko nepadėjo.

Velionis, atvykęs į Braziliją 1927 metais įsteigė Lietuvių Draugiją "Vilnius" (kartu su p. Petrausku), kuri veikė iki katui prasidėjus. Vėliau dalyvavo aktyviai visuose kolonijos parengimuose, kol senatvė ir silpna sveikata nebeleido jam veikti. Paliko našlę Antoniną Saurusaitienę, sūnų Antaną Saurusaitį, vedusį Sonią Dutkaitę, ir 4 anūkes.

Septintos dienos Mišios buvo atlaikytos kun. Mečislovo Valiukevičiaus, dalyvaujant apie 60 žmonių, apverkusių jo mirtį...

Sekmadienį, gegužės 13 dieną, iškeliavo į amžinybę VYTAUTAS TAMKEVIČIUS, 46 metų amžiaus. Gyveno Pq. das Nações, ilgai sirgo ir daug kentėjo. Paliko žmoną, Mariją, 13 metų sūnų Celso ir 8 metų dukrelę, Paulą. Buvo pašarvotas namuose, r. Alemanha, 476 ir palaidotas Camilópolis kapinėse, kur Velionį palydėjo kun. Stasys Šileika iš Šv. Kazimiero parapijos.

MOINHO VELHO

Gegužės 20 d., 12 val., Šv. Mišios už Motinas ir Močiutes – gyvas ir mirusias.

Prašoma užrašyti Jų vardus.

Kun.P.M. Urbaitis

Lietuviškai kalbanti
Vyrų - moterų - vaikų
gydytoja
DRA. HELGA HERING
médica
HOMENS - SENHORAS
CRIANÇAS

nuo 8 iki 12 val.
Av. Eulina, 99 - V Sta.
Maria (skersgatvis ties nr
2214, Av. Deputado Emílio
Carlos - B do Limão)

nuo 14 iki 18 val.
Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista Bairro do
Limão)
Tel 265.7590

UŽSIMOKĖJO UŽ ML:

LAURINAITIS Juozas	675 Cr
ŠUKYS Petras	500 "
PLANČIŪNAITĖ Del	
Debbio Valerija	360 "
LAUPINAITIS Meldutis	300 "
SVOLKINIENĖ Antanina	250 "
MEKŠĖNAS Julijus	250 "
MECELIS Bronius	250 "
KATILIENĖ Petronėlė	250 "
ŠKEMIENĖ Poderytė	
Katrė	250 "
SEJŪNAS Motiejus	220 "
PUTVINSKAS Vacys ir	
Ksavera	210 "
GRIŠKONIS Pranas	200 "
VAIČAITIENĖ Elzė	200 "
KUTKA Regina	650 Cr.
SKUCAS Birutė	650 "
ROMANOFF Genovaitė	650 "
GAVĖNAS Juozas	300 Cr.
STUNDŽĖNAS Juozas	300 "

SVEIKSTA MAMYTĖ SENGALE VĒLĒ

Praeitą penktadienį, 4 gegužės, beskubančią į V. Zelinos bažnyčią, automobilis pagavo p. Anas taziją KAVOLIENĖ, kunigo Vyto, 81 metų mamytę ir ją gerokai sužalojo. Dabar ji sveiksta S. Crisťovão ligoninėje, Mookoj.

– Ko labiausiai bijojau, tas ir atsitiko – sako jiniai. Mat neseniai ji buvo labai išgąsdinta dėl sūnaus automobilio nelaimės, o dabar, turėjo sumokėti panašią duoklę S. Paulio judėjimui ir ji pati. Linkima, kad ant Motinos dienos – Mamytė jau sugrįžtų į namus.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL – Inventário, Despejo, etc.

COMERCIAL – Falência, Concordata

Execução, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA – Imposto de Renda, ICM, IPI

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ESCRITÓRIOS:

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 – Liberdade
Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 – Vila Zelina
Horário: Das 19:00 às 21:00

DR. ALEKSAS KALINAUSKAS
DR. PAULO KALINAUSKAS
ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo Crime, Processo Trabalhista, etc.

Rua XV de Novembro, 244 - 4º and. conj. 9
Tel. 37-8958

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banyas Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

DINAMIŠKA ŠEIMA

Jonas BAGDŽIUS gimė Prienuose, o Birutė Mockutė – Kaune. Atvykę Brazilijon, svetimoj žemėj sukūrė lietuvišką šeimą ir susilaukė keturių vaikų: vyriausioji, Cecilija, jau yra ištekėjusi ir turi šeimą; Regina ištekės liepos mėnesį; Nelsonas pagelbsti tėveliui mechanikos fabrike, o Jonas Ričardas – dar tik 9 metų pipiras.

11 metų Jonukas, buvo pats pirmasis mokinys, kuris užbaigė lietuvišką pradžios mokyklą Brazilijoje. Tuo laiku jo mokytoja buvo Vladzė Valiukevičiūtė, kun. Mečio Valiukevičiaus sesuo. Mokykla gyvavo Mookoje ir kilnojosi iš vienos nuomotos patalpos į kitą, nes visiems pažįstama lietuviška mokykla, dar nebuvo pastatyta.

Paūgėjęs, pačios mokytojos Valiukevičiūtės, kuri buvo taip pat choristė, prikalbintas, įstojo į Bendruomenės chorą, buvo daug kartų to choro pirmininkas ir išsilaikė jame iki dabar: virš 40 metų lietuviškos melodijos.

Jonas Bagdžius dar reiškėsi lietuviškam teatre, vaidino ir buvo režisierium São Caetano salėse ir kitur. Su p. Vinkšnaičiu pravedavo lietuviško radijo programą Sto. André stotyje. Priklauso Šv. Juozapo Vyrų Brolijai ir buvo jos pirmininku. Sumaniai organizuodavo lietuvių ekskursijas po Braziliją ir, prie geros kompanijos, mėgdavo iškeliauti taip pat į užsienį.

Per 1973 m. ketvirtąjį Lietuvių Kongresą, buvo finansų komisijos ir net pačios Kongreso valdybos vice-pirmininku, tuo tarpu kai dukterė Cecilija, buvo išrinkta Kongreso karalaite.

Ponia Birutė yra pasižymėjusi kaip pasišventusi mamytė, stropi šeimininkė, gardžių tortų kepėja ir visokių švenčių bei pobūvių gavitintoja.

“Mūsų Lietuva” daug privalo šiai šeimai, nes ji visuomet ją palaikė ir palaiko. Labai ačiū Jums mieli. Tautiečiai.

PILIAS

Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjunga

BRAZILIJOS SKYRIUS

Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos-Brazilijos Skyriaus narių susirinkimas įvyks š.m. gegužės mėn. (maio) 25 d. 20:00 val. pas inž. Kęstutį Sipavičių, rua Luis Cezar Pannain, 156-Alto da Lapa, telef. 261-7782.

MIŠIOS UŽ MIRUSIUS “VYČIO” IR “AUŠROS” CHORISTUS

Dešimtajai birželio, Švč. Trejybės šventėje 17 val. buvusieji “Vyčio” choristai ruošia Mišias tiek už Vyčio, tiek už Aušros choro mirusius narius. Kviečiami Mišiose dalyvauti velionių giminės pažįstami, bičiuliai ir visi tautiečiai bendrai, Šv. Kazimiero parapijoje.

Kad garbingasis Vyčio choras, gyvavęs nuo 1937 iki 1955 m. ir paskui persireformavęs į Aušros chorą, galėtų dailiai išpildyti giedojimą per minėtas Mišias, jo vadovai prašo visų choristų dalyvauti repeticijose, kurios yra daromos Šv. Kazimiero parapijos salėje, kas šeštadienį, 20 val.

Šio ML numerio GARBĖS LEIDĖJAI

yra

PP. JONAS IR BIRUTĖ BAGDŽIAI.

Šiems žymiesiems lietuviškosios kolonijos Sanpaulyje veikėjams, ML Administracija reiškia nuoširdų įvertinimą ir gilią padėką.

JAUNIMO

1979

Kviečiame visus lietuvius dalyvauti jaunimo šventės meninėje programoje, gegužės mėnesio 20 dieną 15 val., Seselių Pranciškiečių salėje.

Bus suvaidinta trijų veiksmų vaidinimas “ILGESIO PASAKA” (vaidinimas jau buvo pastatytas du kartus Urugvajuje ir vieną kartą Argentinoje).

Kartu bus ir Motinų pagerbimas.

Be artistų programoje dalyvaus “VOLUNGĖS” choras ir “RŪTELĖS” šokėjai.

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ LIETUVA

Endereço: Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Impressão: Rua Juatindiba, 28
Pq. da Moóca
03124 São Paulo, SP.

Diretor responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial

Administrador: STANISLAO ŠILEIKA

Metinė Prenumerata: 210 kr. – GARBĖS PRENUMERATA 1.000 kr.

Prenumerata oro paštu į JAV: 25 dol.

Prenumerata paprastu paštu į JAV: 20 dol.

Prenumerata oro paštu Europon: 30 dol.

Prenumerata oro paštu Pietų Amerikon: 17 dol.

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 dol.

Atskiro numerio GARBĖS LAIDA: 1.000 kr.

Atskiro numerio LAIDA: 5,00 kr.

Užuojautos, sveikinimai ir skelbimai (anúncios), nuo 100 kr. aukštyrų pagal dydį ir dažnumą.

Čekius, pašto perlaidas ar administracinius laiškus rašyti “Stanislao Šileika” vardu.

Straipsnius ir korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra. Nepanaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį Redakcija neatsako.

Laikraštis spausdinamas pirmadienį.

Vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapių Redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.